

ULKOPOLITIIKAN SALAISUUKSIA

Ikävä etteivät kansanjoukot voi lukea diplomatian historiaa käsitteleviä kirjoja eivätkä kapitalististen lehtien pääkirjoituksia! Ja vieläkin ikävämpää on — tämä sana on muuten liian lievä tässä tapauksessa — että sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkisocialidemokraattien puolueisiin kuuluvat ministerit yhdessä ministerikelpoisten virkaveljiensä kanssa sivuuttavat vaitiololla nuo historian tosiasiat ja diplomaattimaailman „suurmiesten” artikkelit, jotka kummatkin he tuntevat hyvin.

„Retsh” julkaisee mielestään „Birzhevkan” todenperäisen tiedotuksen, joka tosiasiallisesti sisältää ajatuksen, että Englanti on valmis kieltäytymään „Turkin pirstomisesta ja Itävalta-Unkarin jakamisesta”; s.o. Englanti on valmis suostumaan siihen, että Venäjä *ei* saa vallata sille aikaisemmissa sopimuksissa luvattuja alueita (Konstantinopolia, Armeniaa, Galitsiaa). *Tässä* mielessä — ja vain tässä mielessä — Englanti on valmis tarkistamaan sopimukset.

Ja „Retsh” sanoo kuohuksissaan:

„Tällainen on siis uuden tunnuksen” (s.o. rauha ilman aluevaltauksia ja sotakorvauksia-tunnuksen) „voiton ensimmäinen tulos. Sopimusten tarkistus tullaan todennäköisesti toimittamaan: siihen johtavia „valmistelevia askelia” nykyään emme ota me, vaan meidän liittolaisemme. Mutta tarkistuksen tuloksena ei ole yhtäläinen” (kuulkaa! kuulkaa!) „luopuminen kaikista vakavista, kaikkien liittolaisten asettamista tehtävistä, vaan yksipuolinen” (eikös olekin „helmi”?) „luopuminen tehtävistä, joita on asetettu kaakkois-Euroopassa” (lue: Itävallassa ja Turkissa, s.o. Armenian, Konstantinopolin, Galitsian rosvous), „niiden tehtävien hyväksi, joita liittolaisemme, emmekä me, ovat asettaneet muilla alueilla ja siirtomaissa.

Lehdistössä on muuten jo mainittu siitä, että liittolaisemme saattavat luopua Vähässä-Aasiassa asetetuista tehtävistä. Tosin tähän mennessä ei ole virallisesti vahvistettu niitä lausuntoja, joita Albert Thomas on muka esittänyt tästä asiasta työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostossa ja jotka Moskovan lehdistö on julkaissut. Mutta mitä Englantiin tulee, niin siltä olisi vaikea odottaakaan sellaista luopumista. Englanti pitää kiinni siitä oikeasta kannasta, että se, minkä haluat saada omaksesi, pitää ensin vallata" (kuulkaat kuulkaat)— „ja se jo nyt miehittäekin sotaväellään Mesopotamian ja Palestiinan alueita, jotka ovat tärkeitä sen elineduille" (lue: sen kapitalisteille). „Jos se näissä oloissa kieltäytyy taistelemasta *muiden* (kursivointi „Retshin") liittolaisten elinetujen tyydyttämisen puolesta tässä suhteessa, niin tuo kieltäytyminen olisi luonteeltaan samaten yksipuolista, vain Englannille itselleen edullista".

Miljukoville tai jollekulle toiselle, joka on noiden rivien kirjoittaja, pitäisi totta tosiaan pystyttää jo hänen elämänsä aikana patsas... avomielisyydestä. Bravo, bravo, „Retshin" avomieliset diplomaatit! (Entä miksi he ovat avomielisiä? siksi, että he ovat kiukkuisia, kun Miljukov menetti salkun)...

Kaikki yllä sanottu on totta, ja sen vahvistaa viimeksi kuluneiden vuosien diplomatian historia — ja *pääomien ulkomaille sijoittamisen historia*. Joka tapauksessa Englanti ei luovu Palestiinan ja Mesopotamian ryöväyksestä (annektoinnista), mutta venäläisiä se on suostuvainen rankaisemaan („tosiasiallisesta aselevosta" Saksan—Venäjän rintamalla) siten, että jättää sen ilman Galitsiaa, Konstantinopolia, Armeniaa y.m.—tällainen on esittämämme „Retshin" sitaattien yksinkertainen ja selvä sisältö tavallisella eikä diplomatian kielellä ilmaistuna.

Ja Venäjän kapitalistit, jotka puhuvat „Retshin" suulla, pystyvät vaivoin hillitsemään kiukkuiaan, he lörpöttelevät julki ulkopolitiikan salaisuuksia, sähisevät ja raivoavat puhuen karkeuksia Englannin kapitalisteille: tämä nähkääs on „yksipuolista", teille se nähkääs on „edullista", mutta *muille* ei.

Toverit työläiset, toverit sotilaat! Miettikää syvällisesti näitä „Retshin" *paljontietävien* diplomaattien ja entisten ministerien harvinaisen avomielisiä, harvinaisen totuudenmukaisia lausuntoja. Miettikää syvällisesti tätä suurenmoista paljastusta, joka näyttää, millaiset ovat ei yksin venäläisten vaan myös englantilaisten kapitalistien sodan *todelliset tarkoitusperät*.

Toverit — venäläiset sotilaat! Haluatteko te sotia sen puolesta, että englantilaiset kapitalistit saisivat rosvota Mesopotamiaa ja Palestiinaa? Haluatteko te tukea Lvovin, Tshernovin, Tereshtshenkon, Tseretelin johtamaa Venäjän hallitusta, jota sitovat kapitalistien edut ja joka *pelkää* sanoa avoimesti totuutta, minkä „Retsh” on löpötellyt julki?

„Pravda” № 53,
toukokuun 23 (10) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
